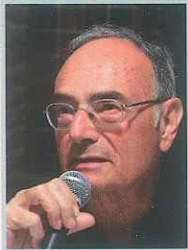

e-mocions

Per Josep Jallé

Querellants ... actuem per la llibertat

10 matí.- Notaria Garcia

.... de 15 a 20 persones per signar poders per delegar l'actuació sobre 4 jutges del Tribunal Suprem per la seva possible prevaricació sobre els nostres representants democràticament electes. Ens vam trobar gent de Granollers, Llinars, St. Celoni, Cardedeu, La Roca .... de totes les condicions i edats: joves, mitjanes edats, avis (amb les nètes a coll) i amb aquella il·lusió de col·laborar que el tracte que se'ns dona, com a poble, deixi de restar impune davant les arbitriarietats dels representants d'aquelles invariables forces d'ocupació i repressió, disfressades de tota mena de funcionalitats.

10 vespre.- Teatre Auditori Cardedeu .... Ple de gom a gom. Actuem per la llibertat. Gent de tota la Vila en solidaritat i acompanyats per un escenari farcit de representants del món de la cultura i les arts, amb actuacions, recitació, improvisació i tots, tots, amb gran humanitat ... que no van poder evitar trencar ritmes d'actuació pels aplaudiments constants. Una emoció rere altra. Un capteniment clar que no pararem fins que puguin ésser lliures de viure i moure's siguin on siguin: Estremera, Soto del Real, Madrid 2, Berlín, Brussel·les, St. Andrews, Geneva.

Són moments intensos, continuats, per constatar que la llibertat hi ha que renovar-la cada dia. Que les conviccions no es troben al quiosc, sinó que es porten molt endins i cal fer-les emergir en cada ocasió, moment o circumstància.

En aquestes ratlles les vivències descrites ja tindran quinze o més dies. El bombardejos mediàtics semblaran haver fet velles les vivències properes. Mocions de confiança, eleccions anticipades. Potser formació de govern a casa. Manifestacions, detinguts, agressions, taverners i tota la patuleia de figurants i actors del gran circ quotidià. Però aquell divendres 25 el recordarem com a ... pura vida!

Lluïsa Oller, presidenta d'honor de Viver de Bell-lloc, ha estat escollida vallesana de l'any 2017 pels lectors d'EL 9 NOU

Ha obert casa seva a més de 100 persones a qui els ha donat l'oportunitat de refer la seva vida. La seva Fe és la que la mou.

Redacció

Per dotzena vegada EL 9 NOU organitza el premi Vallesà de l'Any, on es reconeix la feina feta per persones de la comarca. Lluïsa Oller, presidenta d'honor de Viver de Bell-lloc, ha estat escollida vallesana de l'any 2017 pels lectors d'EL 9 NOU. en un acte al Centre Cultural La Torreta, a Montmeló.

Aconseguix el guardó després d'haver estat nominada en dues ocasions, en les edicions d'aquest mateix premi dels anys 2008 i 2013. En els dos casos, va quedar entre les cinc finalistes.

La seva tasca a la Fundació Viver de Bell-lloc, entitat que treballa per la integració de persones amb discapacitat física i mental, i el fet de que casa seva hagi estat lloc d'acollida i ara l'hagi donat per a fer-ne una residència per a aquest col·lectiu ha estat el mèrit reconegut

Infermera de professió, la convivència amb una germana discapacitada la va sensibilitzar amb la realitat d'aquest col·lectiu.

Fa 35 anys, un grup de famílies que tenien fills amb discapacitat mental van posar en marxa una iniciativa per donar una sortida laboral a aquells joves a través de la jardineria, i allà hi era la Lluïsa.

Lluïsa Oller vivia a Barcelona, però des dels dos anys va estiuejar a Cardedeu on van començar a venir els seus avis. Quan queda vídua no va dubtar ni un moment entre

Barcelona i Cardedeu. "Aquí havia passat els meus millors moments, d'infantesa i adolescència, aquí vaig conèixer al meu marit, era d'aquí. Érem parella de tennis, de ping pong, de ball i ens vam casar. Vam començar a sortir que jo tenia 18 anys i ell 21. Ell era metge, no vam tenir fills i va morir amb 54 anys. Els quatre últims havia estat Secretari de la Lliga Mundial de reumatologia. Això va fer que viatgèssim molt, per tot arreu, fins i tot va donar conferències en un creuer. Veure tantes coses diferents enriqueix molt i fa tenir diferents referències. Al faltar ell, la mare i jo ens quedem a la residència d'estiu, ja que la consulta i la casa de Barcelona no tenien ja motiu. La meua mare estava delicada i ella també va deixar el pis de Barcelona i amb una senyora que la cuidava van venir aquí". D'aquesta manera va començar un acolliment que encara dura.

"Primer van ser parents, nebots, fills d'amics, joves que eren difícils per la seva família i marxaven de casa trobaven acolliment aquí. En enviduar quedo buida, desapareixen tots els punts de referència, la feina, la persona estimada, no tenim fills... Sempre he tingut com una vocació per ajudar als qui pateixen i als diferents. Són els més vulnerables. He tingut molta sort de ser sempre estimada i amb bona salut. Volia fer Filosofia i Lletres, però entre el qui va ser

el meu marit i la meua mare em van encaminar a fer estudis d'Infermeria. D'aquesta manera sempre vaig poder treballar amb el meu marit i ajudar als qui patien". "Vaig ampliar estudis amb tres anys de psicologia dinàmica, per poder tenir més coneixement de les persones".

Aquesta vocació pels demés va fer que fos una de les persones que van iniciar el viver Bell-lloc. "No en sóc fundadora, com alguns creuen, vaig ser de les primeres en treballar-hi, ajudant a gent que estava en el límit per a poder treballar, i a qui es va poder donar una oportunitat de sentir-se útil". Ara dona feina a 80 persones i ha posat en marxa el seu propi servei d'inserció laboral.

El seu domicili ha estat lloc d'acollida, algunes persones hi ha estat uns mesos altres anys, i algun n'hi porta més de 20. Ara està transformant l'habitatge en una residència per a discapacitats psíquics. "Quan va morir la mare encara ho vaig tenir més clar: tocava compartir el que tenia. No donant-ho de cop a obres de caritat, sinó a poc a poc, administrant-ho amb llibertat i als necessitats que pogués tenir a prop"

A casa ha tingut poc problemes. "Aquí és un lloc de convivència, el mossèn ha vingut sovint a parlar amb alguns dels nois i l'imam també hi ha estat i hem fet algunes coses en conjunt". "Mai m'he contemplat gaire, sempre tens mals, però el meu marit, que era metge, ja deia que si et mires gaire tens totes les malalties".

Un petit oratori serveix per a lloc de recolliment i recordar estades a Tessè, on la filosofia ecumènica té la seva aplicació en el que fa.